

ВСТУП ДО 1-ГО ТА 2-ГО ПОСЛАНЬ ДО СОЛУНЯН

Апостол Павло відвідав Салоніки (також відоме під назвами Фессалоніки та Солунь) під час своєї другої місіонерської подорожі разом з Силою і Тимофієм (Дії 17). Це велике портове місто було столицею Македонії. Під час проповіді Павла в синагозі про те, що Христос — це Ісус, увірували деякі євреї, безліч греків і чимало знатних жінок. Юдеї, що не увірували, сповнились заздрощами і підбурили натовп проти увірувавших, які прийняли Павла. Таким чином, церква в Солуні народилася посеред заколоту.

Павло був вимушений негайно залишити місто, залишивши в ньому дуже молодих і ще не зміцнілих в вірі віруючих. Він попрямував далі до Верії, Афін і Коринфу, де до нього приєдналися Тимофій та Сила. Ці два послання до Солунян Павло написав з Коринту в 51–52 рр. по Р.Х. Його турбував стан цих молодих віруючих, яким доводилося жити у ворожому оточенні. Коли Тимофій приніс йому добрі новини від солунян, Павло радів і дякував Богові. Він написав ці листи для повчання цих віруючих, щоб допомогти їм сподіватися на Бога. Це не означає просто сидіти, склавши руки. Ми повинні служити Богу всім своїм серцем і всією силою. У кожному розділі 1 Сол. Павло згадував другий прихід Ісуса. Він повчав віруючих жити гідно Бога. Він хотів, щоб вони повсякчас були готові зустріти Ісуса.

СПРАВА ВІРИ І ПРАЦЯ ЛЮБОВІ

1 до Солунян 1:1–10

(3): Ми згадуємо безперестанку про ваше діло віри, і про працю любови, і про терпіння надії на Господа нашого Ісуса Христа, перед Богом і Отцем нашим.

1. Віра, любов і надія (1–3)

Попри те, що віруючі в Солоніках жили в жорстокому світі, вони були сповнені радості. Бог обрав їх і зробив Своїм народом. Вони прийняли Його слово, і Дух Святий працював у їх серцях. Їхня віра була дієвою, їхня любов — трудящою, а їхня надія на Ісуса допомагала їм терпляче зносити випробування.

2. Зразок радості (4–10)

Раніше Павло та співробітники провадили серед солунян жертовне життя, і зараз ці віруючі наслідували життя віри своїх пастирів, а точніше — Ісуса. Вони прийняли слово під час скорботи з радістю Святого Духа, вони прийняли також слуг Божих. Через це вони стали взірцем віри для інших. Завдяки їх зміненому життю та сміливому свідченню про Ісуса Христа, слово Бога пронеслося від них у всяке місце в Македонії та Ахаї. Вони зробили все можливе щоб відвернутися від ідолів і служити живому Богові. Вони мали надію на Бога й очікували Ісуса, що прийде знову.

Молитва: Господь, допоможи мені зростати у вірі, надії і любові; наповни мене Твоєї радістю і нехай через моє змінене життя Твоє слово пронесеться у всякому місці.

Одне слово: ВІРА, ЛЮБОВ, СПОДІВАННЯ І РАДІСТЬ

ГІДНО ПОВОДИЛИСЯ ПЕРЕД БОГОМ

1 до Солунян 2:1–12

(12): *Просили ми вас, і намовлювали та показували, щоб ви гідно поводитися перед Богом, що покликав вас у Своє Царство та в славу.*

1. Ми прагнули догодити Богові, а не людям (1–6а)

Коли Павло вступив на територію Європи під час своєї другої місіонерської подорожі, першим містом, де він проповідував, були Филипи. У той час багато людей увірувало в Ісуса, але інші противилися їм, бо проповідь Ісуса Христа руйнувала їх бізнес. Потім Павло наважився піти до Солуня і, незважаючи на великий опір, бажав розповісти духовно спраглим людям Благую Звістку. При цьому він не шукав особистої вигоди. Більш того, по-людські він багато втратив. Але Павло не боявся конфлікту, тому що шукав як догодити Богові, а не людям.

2. Як годувальниця і як батько (6б–12)

Він не хотів обтяжувати віруючих, тому працював і сам забезпечував себе. Він також не користувався своєю владою Апостола. Павло любив і дбав про них з ніжністю, віддаючи їм не тільки Євангеліє, але й своє серце, наставляючи і виховуючи їх як батько, переконуючи гідно поводитися перед Богом.

Молитва: Господь, допоможи мені гідно поводитись перед Тобою. Допоможи догоджати Тобі, а не людям, проповідати Твоє слово впевнено, і піклуватися про Твоє стадо як годувальниця і як батько.

Одне слово: ЧИНІТЬ ГІДНО БОГА

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ВІДВЕРНИ ОЧІ МОЇ ВІД МАРНОТИ

Псалми 118:33–48

(36,37): Нахили моє серце до заповідей Твоїх, а не до наживи. Відверни очі мої від марноти; оживи мене в дорозі Твоїй

1. Нахили моє серце до Твого Слова (33–40)

Оскільки ми егоїстичні від природи, наші серця легко нахилиються до наживи. Але пожадливість тілесна і пожадливість очам не від Отця, а від світу (1 Ів. 2:16). Ми повинні відвертати наші очі від телевізора та Інтернету до Слова Бога. Коли ми нахиляємо наші серця до слова Бога, Він очищає нас від марних бажань і згідно зі Своім Словом береже наші життя. Давайте наповнимо наші серця словом Божих обіцянок, бо Сам Бог виконає їх.

2. І буду ходити на просторі (41–48)

Божа любов незмінна. Він дав нам обіцяне спасіння в Ісусі Христі. Коли ми довіряємо Його Слово і покладаємо нашу надію в Його обіцянках, Він вкладає Слово правди в наші уста. Коли ми тримаємося Його заповідей, ми вільні. Коли ми шукаємо людську свободу, намагаючись звільнитися від Бога, ми стаємо рабами людей та/чи матеріальних речей. Справжня свобода лише в любові до Бога та в покірності Його заповідям.

Молитва: Господи, допоможи мені не шукати наживи. Бережи і оживи мене згідно Твого Слова.

Одне слово: ВІДВЕРНИ ОЧІ МОЇ ВІД МАРНОТИ

ДОГОДЖАТИ БОГОВІ

1 до Солунян 4:1–12

(1): А далі, браття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догоджувати Богові, як ви й поводитесь, щоб у тому ще більше зростали

1. Живіть в святості (1–8)

Аморальність так сильно поширилася в тому суспільстві, що здавалося неможливим очікувати від когось святого життя. Але Павло дотримувався іншої думки. Віруючі повинні догодити Богові, а не жити як люди в цьому світі. Той, хто не втримується від блуду, ніколи не зможе догодити Богові. Не можна допускати, щоб пристрасті й похоті керували нами навіть у відносинах у шлюбі. Не можна дозволяти, щоб фізичні бажання руйнували відносини між віруючими. Тримати начиння своє в святості також означає піклуватися про своє тіло, а не занедбати його. Бог покликав нас до чистого життя.

2. Братолюбство (9–12)

Справжня любов відрізняється від похотливих бажань, які відчують безбожні люди і називають коханням. Справжня любов повинна бути дією, тобто необхідно піклуватися про потреби інших. Справжня любов зміцнює. У безбожному і ворожому суспільстві ми повинні ретельно працювати, так, щоб через щоденне життя вразити навіть невіруючих. Ми не повинні залежати від інших в наших матеріальних потребах.

Молитва: Господь, допоможи мені жити як Ти бажаєш

Одне слово: ЖИВИ, ЩОБ ДОГОДИТИ НЕ СОБІ, А БОГОВІ

Я ЗАХОВАВ СЛОВО ТВОЄ В СЕРЦІ МОЇМ

Псалми 118:1–16

(11): Я заховав Слово Твоє в серці моїм, щоб мені не грішити проти Тебе

1. Блаженні (1–3)

Псалом 118 — це найдовший розділ в Біблії. Це віршована молитва, що на Івриті виглядає, як акровірш. Псалом розповідає про Бога, Який говорить і працює через Своє написане слово. Кожен вірш псалма вказує на слово Бога. Перших три вірші — вступ до всього псалма. Вони розповідають, що блаженні — це ті, хто шукає Бога усім своїм серцем і слухається Його Слова.

2. Молитва про милість (4–8)

Вірші 4–8 — це молитва. Автор псалма знав, що Божі заповіді потрібно виконувати, але також він знав і свою слабкість, і неспроможність жити так. Але він дуже хотів догодити Богу життям послуху і тому просив Божої допомоги та милості.

3. Як юнак держатиме стежку свою в чистоті? (9–16)

Є один секрет того, як тримати своє серце чистим, — берегти в ньому слово Бога. Ми шукаємо Бога, підкоряючись Його слову. Ми радіємо слову Бога, бо це наше багатство.

Молитва: Господи, допоможи мені шукати Тебе, допоможи берегти Твоє слово в своєму серці і коритися йому.

Одне слово: СХОВАЙ СЛОВО БОГА В СВОЄМУ СЕРЦІ

БО ТАКА БОЖА ВОЛЯ ПРО ВАС

1 до Солунян 5:12–28

(16–18): Завжди радійте! Безперестанку моліться! Подяку складайте за все, бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі.

1. Любіть і шануйте один одного (12–15)

Ці вірші включають заключне повчання Павла для віруючих. Він каже їм і нам, як ми повинні відноситися один до одного і яким має бути наше внутрішнє життя. Для віруючих соромно зневажати один одного. Ми повинні любити і поважати наших пастирів, співробітників і агнців. Наші відносини з ними не повинні бути поверхневими. Ми повинні знати сильні і слабкі сторони братів і сестер, щоб втішати, підтримувати і бажати їм добра.

2. За все дякуйте (16–28)

Нелегко бути радісним і за все дякувати за будь-яких обставин. Але, якщо ми безперестанку молимося, опираючись на Святого Духа, тримаємося доброго і уникаємо злого, зберігаємо слово Бога, то Бог Сам буде працювати в нас, щоб освячувати нас. Вірний Той, Хто нас кличе.

Молитва: Господь, Ти вірний; допоможи мені безперестанку молитися, завжди радіти, любити і поважати інших.

Одне слово: ЦЕ БОЖА ВОЛЯ ДЛЯ МЕНЕ

БОГ ЗНИЖУЄТЬСЯ, ЩОБ ПОВАЧИТИ

Псалми 112:1–9

(7): Бідаря Він підводить із пороху, зо сміття підіймає нужденного

1. Той, що мешкає на висоті (1–4)

Давайте підносити Господнє ім'я відтепер і навіки. Нехай ім'я Господа буде благословенне скрізь під небесами і звеличене над небесами. Він все створив і усім керує.

2. Він знижується, щоб побачити все (5–9)

Бог, Який мешкає на небесах знижується, щоб побачити Своє творіння. Для Нього немає такої великої проблеми, щоб Він не зміг її вирішити. Для Його турботливого серця немає такої маленької проблеми, якою можна просто знехтувати. Ми повинні за все молитися, а не впадати в фаталізм через ситуацію, що склалась. Бідаря Він підводить із пороху, щоб посадити його з вельможними (7,8). Він вирішує проблему шлюбу тих, хто довіряє Йому; і безплідних жінок робить плідними (9).

Молитва: Господи, я буду хвалити ім'я Твоє відтепер і навіки, нехай Твоє ім'я буде благословенне серед усіх народів, і Твоя слава поширюється від Заходу до Сходу. Дякую Тобі, Боже, що знижуєшся до моїх проблем і завжди відповідаєш на мої молитви.

Одне слово: ГОСПОДЬ МЕШКАЄ НА ВИСОТІ

ВСТУП ДО КНИГИ ПРОРОКА ІСАЇ

Ісає жив в часи, коли Ассирія була найпотужнішою світовою імперією. Він жив в Єрусалимі та був царським радником. Він про рокував в часи чотирьох царів, про що написано в Іс. 1:1. Юдея перебувала в небезпеці нападу могутніх та ворожих сусідів: Арама (Сирії) та Північного Ізраїля. Але найбільшою небезпекою для Ізраїля була моральна розбещеність. Царі більше сподівалися на політичні союзи, військову сили, навіть на поганські культури, але не на Бога Ізраїльського, а народ слідував за їх прикладом. Під впливом народів, що оточували Юдею, багато людей піддалися спокусі матеріалізму. Ісає проголошував суверенітет Бога, Що править всіма народами. Він закликав Божий народ сподіватися на Бога та слухатися Його.

Ісає попереджав їх, що непокоря Божій волі викличе гнів Бога та винищення всієї нації, він пророкував про події, що мали статися в далекому майбутньому. Він пророкував про Вавилонській полон та писав слова підтримки й надії для вигнанців. Також Ісає з нетерпінням очікував на прихід Месії, Давидового нащадка, Що звістить про царство миру, праведності та справедливості. В книзі Ісаї Месія зображений страждаючим слугою.

Книгу пророка Ісаї можна поділити на три частини:

Розділи 1–39: Божий суд над Юдеєю та народами;

Розділи 40–55: Божий слуга (Ісус–Месія);

Розділи 56–66: Покаяння та відновлення.

ЛЮДИНА МОЛИТВИ

Псалми 108:1–31

(4б,2б): а я молюся... Допоможі мені, Господи, Боже мій! За Своїм милосердям спаси Ти мене

1. Без причини воюють проти мене (1–20)

Можливо Давид писав цей псалом, коли Саул хотів його вбити або коли Авесалом повстав проти нього(2 Сам. 15). В житті людини бувають часи, коли вороги намагаються нашкодити, розповсюджуючи злі плітки, або безпідставно звинувачуючи. Що в такому разі повинен робити божий чоловік? Він повинен молитися, а не використовувати тактику звинувачення. Молитва псалмоспівець не досягає рівня Нового Заповіту, але вона чесна. Коли свій гнів віддаєш Богу, то Він забирає його і лікує серце.

2. Серце моє зранене (21–26)

Псалмоспівець приймає суверенітет Бога та довіряє Божій любові. Він визнає, що сам собі не в змозі допомогти. Тому відкриває своє зранене серце перед Богом і молиться щоб звільнитися. Він бажає, щоб увесь світ дізнався про Бога, Який звільнив його. Бог звільнив його для того, щоб він міг славити і хвалити Бога. **Молитва:** Господи, навчи мене молитися в будь-якій ситуації. Дякую Тобі, що вірно відповідаєш на мої молитви.

Одне слово: ГОСПОДИ, ДОПОМОЖИ МЕНІ МОЛИТИСЯ

НЕ ВІЙТЕСЬ ТОГО, ЧОГО ВІН БОЇТЬСЯ

Ісаїя 8:1–22

(12, 13): Не кажіть “змова” на все, на що каже “змова” цей народ, і не бійтеся того, чого він боїться, і не лякайтеся! Господа Саваота — Його свято шануйте, і Його вам боятися, Його вам лякатись!

1. Квапиться здобич, скорий грабіж (1–10)

Ахаз та юдейський народ боялися навали Араму (Сирії) та Північного Ізраїлю. Але реальною загрозою для них було те, чию допомогу вони шукали, — Ассирія. Ім'я другого сина Ісаї — це Боже послання до Ахаза. Бог використає Ассирію як Свій інструмент грабежу та руйнування Північного Ізраїлю та Сирії. Велика та сильна вода ріки досягне до шії Юдеї, Єрусалим буде оточеним, але не впаде, бо Еммануїл Бог буде з ним.

2. Бійтеся Бога (11–22)

Страх заставляє людину робити дивні речі. Господь застерігає нас не йти шляхами інших людей чи боятися того, чого вони бояться. Дехто звертається до ворожбитів, дехто шукає допомоги в психологів і т.і. Але ми повинні боятися Бога та радитися з Ним. Коли шукаємо Божих шляхів у слові Бога, то маємо світло сонячного сходу. Бог — це камінь спотикання для тих, хто бояться людей, та захист тому, хто боїться Його.

Молитва: Господи, навчи мене боятися Тебе та ходити Твоїми шляхами.

Одне слово: НЕ ВІЙСЯ ТОГО, ЧОГО БОЯТЬСЯ ІНШІ

ДЕНЬ ГОСПОДНІЙ

Ісає 13:1–22

(9,11): Оце день Господній приходить, суворий, і лютість, і полум'я гніву, щоб землю зробити спустошенням, а грішних її повигублювати з неї! "І Я покараю весь світ за зло, а безбожних за їхню провину, бундючність злочинця спиню, а гордість насильників знижу!"

1. І Я покараю весь світ за зло (1–13)

Це пророцтво про Вавилон, гордий та зарозумілий народ, що прийшов на чужі землі, спустошив Єрусалим та полонив людей. Божий суд над Єрусалимом був передмовою до дня суду, коли Бог прийде покарати весь світ за зло та покласти край гордості зарозумілих людей. Коли Бог переглядає Своє бойове військо, а Його прапор піднятий на горі, то всі, хто люблять Його, радіють (3). А ті, хто прожили так, як їм хотілося, ігноруючи Бога, сповняться жахом і стражданням (8).

2. Вавилон буде повалений (14–22)

Гордість і слава Вавилона буде повалена Богом, і він стане пустелею. Інструментом Божого суду були мідяни (17). Пророцтво сповнилося. Бог завжди дотримується Своїх обіцянок.

Молитва: Господи, понизь мою гордість та гордість мого народу, щоб ми не були знищені в день суду.

Одне слово: БОГ ПОНИЗИТЬ ГОРДИХ

Blank lined area for notes.

БОЖИЙ НАРОД ОТРИМАЄ У НАЦІЇ СПАДОК

Ісая 14:1–23

(2): І народи їх візьмуть, і їх попроведять до їхнього місця, а Ізраїлів дім на Господній землі за рабів та за невольниць їх прийме собі на спадщину. І візьмуть вони до неволі тих, хто їх поневолив, і вони над своїми гнобителями запанують

1. І візьмуть вони до неволі тих, хто їх поневолив (1–11)

Перемога не належить сильним та могутнім. Бог дає перемогу, мир та управління світом Своему народові. Подумайте про духовне значення обіцянки у вірші 2, пов'язуючи її з повелінням Ісуса навчити всі народи. Як ми можемо розуміти обіцянку вірша 2 в наш час?

2. Як спав ти з небес, ясна зоре! (12–23)

Це пророцтво проти гордого Вавилону, що мав величезну військову силу та жорстоко обходився з народом Божим. Але також тут змальовано скинення сатани та його ангелів перед початком часів. Почитайте вірші 11–15. Вавилон та всі народи, які кидають виклик суверенітету Всемогутнього Бога, належать до табору сатани.

Молитва: Господи, дякую за те, що Ти посылаєш місіонерів у всі країни проголошувати Євангелію та підкорити вірі всі народи. Використай Твоїх слуг, щоб зробити навіть гордих людей, що чинять утиски, полоненими Євангелії. І знищ ворога сатану Твоїм словом та Духом.

Одне слово: БОЖІ СЛУГИ ОВОЛОДІЮТЬ ВСІМА НАРОДАМИ

СПІВАЙТЕ ДЛЯ ГОСПОДА ПІСНЮ НОВУ

Псалми 97:1–9

(2): *Спасіння Своє Господь виявив, перед очима народів відкрив Свою правду*

1. Спасіння, що виявлене народам (1–3)

Співайте для Господа пісню нову, бо Він чуда вчинив! Перед очима усіх народів Він виявив спасіння Своє. В Божому серці був цілий світ, коли Він вирішив обрати одного чоловіка та навчити його вірі. Бог явив любов і вірність до обраних Своїх. Він хотів благословити їх та зробити джерелом благословення для всіх народів, використати їх у Своїй роботі спасіння. Цей псалом вказує нам прямо на Ісуса Христа, через Якого Бог виконав всі Свої обітниці.

2. Уся земле, покликуйте радісно (4–9)

Нехай все творіння з'єднається у подяці нашому Богу за Його неймовірну роботу спасіння. Нехай кожен з нас дякує Йому та співає нову пісню, за Його роботу в кожному з нас. Хвалімо Бога, бо до краю землі спасіння Його. Тож давайте приєднаємось до Його роботи спасіння через молитву і хвалу щоранку.

Молитва: Господь, Ти вчинив чуда. Я прославляю Тебе і служу Тобі. Нехай вся земля зрадіє в Тобі.

Одне слово: РАДІЙТЕ В ГОСПОДІ

ВСТУП ДО 1-ГО ПОСЛАННЯ ДО ТИМОФІЯ

Павло називав Тимофія своїм *“цирим сином за вірою”*. Він привів його до Христа під час своєї першої місіонерської подорожі. Під час цієї подорожі Павло заснував церкву в рідному місті Тимофія — Лістрі. Мама і бабуся Тимофія були християнками з юдеїв, його батько був греком. Зупинившись в Лістрі, Павло запросив Тимофія взяти участь в його подорожі як служителя. Павло виховував Тимофія в послусі. Послух Тимофія почався з обрізання. Потім Павло писав Філіп'янам 2:19–22: *“Надіюся... послати до вас Тимофія... Бо я однодумця не маю ні одного, щоб щиріше подбав він про вас. Усі бо шукають свого, а не Христового Ісусового. Та ви знаєте досвід його...”*

1-е послання до Тимофія було написане після того, як Павло вирушив до Македонії, залишивши Тимофія пастирем для церкви в Ефесі. Деякі члени церкви Ефеса були старшими і досвідченішими за Тимофія. Але Павло наставляв його управляти любов'ю, подаючи приклад у слові і справі, чистоті та вірі. Лідер повинен рости у вірі і любові. Двічі Павло говорив Тимофію *“змагатись добрим змагом віри”*.

У цьому посланні Павло дає пораду про лжеучителів та кілька особливих настанов щодо призначення та вихованні духовних лідерів.

ВИКОНУВАТИ БОЖУ РОБОТУ ВІРОЮ

1 Тимофію 1:1–11

(5): *Ціль же наказу — любов від чистого серця, і доброго сумління, і нелукавої віри*

1. Ціль же наказу — любов (1–7)

Істинна любов виходить з чистого серця, доброго сумління і нелицемірної віри. В церкві Ефесу були деякі люди, які прагнули продемонструвати свої “вищі” знання, навчаючи тому, чого немає в Біблії. Їх вчення не призводило до настанови в вірі, а лише до суперечок, тому Павло наказав Тимофію не попускати цим людям обманювати. Робота Бога виконується не через суперечки, а вірою і любов’ю.

2. Закон — для беззаконних (8–11)

Закон добрий, і він необхідний, тому що людина має грішну природу. Бог дав людині закон, щоб стримувати і обмежувати цю грішну природу, щоб люди могли жити в мирі. Приймаючи славне Євангеліє, люди змінюються і можуть жити за внутрішнім велінням Духа, а не за зовнішнім примусом закону.

Молитва: Господь, дякую, що Ти довірив мені Твоє славне Євангеліє. Прийди і перебувай в мені і проводь мене Твоєю любов’ю. Допоможи мені вірою виконувати Твою роботу.

Одне слово: БОЖА РОБОТА ВІДБУВАЄТЬСЯ В ЛЮБОВІ

ДОРОГОЦІННЕ ПРАГНЕННЯ

1 Тимофію 3:1–16

(1): *Вірне це слово: коли хто єпископства хоче, доброго діла він прагне*

1. Пастир повинен бути бездоганим (1–13)

У пастиря благородне завдання — допомагати людям повірити в Ісуса Христа, підбадьорювати віруючих слідувати за Христом, якщо треба — виправляти гріх та неправильне вчення, боронити церкву Божу. Високе завдання вимагає високих духовних і моральних якостей. Єпископ повинен вірно жити перед Богом. Він повинен мати духовний авторитет у своїй сім'ї. Він повинен виховувати себе, повинен бути чистим по відношенню до жінок і грошей. Він повинен бути хорошим учителем Біблії, а його дім має бути відкритим і гостинним. Він повинен чесно сплачувати свої рахунки і не їздити в автобусі зайцем. Він повинен добре впливати на своє суспільство. Він не повинен гордитися, перебуваючи в ролі керівника. Диякони і диякониси — це слуги в управлінні Божим домом. Вони повинні бути гідні довіри. Найважливіше — вони повинні зберігати віру в чистій совісті.

2. Таємниця благочестя (14–16)

“Таємниця благочестя” — це відкрита таємниця. Цією таємницею є Ісус. Він — Бог, що явився в плоті, помер і воскрес, щоб пробачити наші гріхи і зробити нас святими. Божа церква повинна проповідувати Благу Звістку всім народам.

Молитва: Господь, постав пастирів, які мають бачення проповідувати Благу Звістку всім народам.

Одне слово: ДУХОВНІ ЛІДЕРИ, ЯКІ МАЮТЬ БАЧЕННЯ

Multiple horizontal lines provided for notes.

ПОКРОВ ВСЕВИШНЬОГО

Псалми 90:1–16

(2): Той скаже до Господа: Охороно моя та твердине моя, Боже мій, я надіюсь на Нього!

1. Живи під покровом Всевишнього (1–13)

Люди шукають безпеки в інших людях, в освіті, зароблянні грошей чи заощадженнях. Але навіть набувши все це, вони все одно не мають спокою, усвідомлюючи, що всі ці речі не забезпечують безпеки. По–справжньому ніхто не захищає, крім Господа. Той, хто мешкає під покровом Всевишнього Бога, звільняється від страху, не залежно від того, наскільки кепські обставини склались в його житті. Бог рятує нас від пасток диявола. Божа вірність — це наш щит. Ми своїми очима побачимо покарання нечестивих, і воно не торкнеться нас. Його ангели захистять нас в день страшний.

2. Він бачити буде спасіння Мое! (14–16)

Бог пообіцяв захистити люблячих Його. Він обіцяє відповідати тим, хто надіється на Нього і благословити тих, хто знає Його ім'я. Він зберіг Свою обіцянку явити Своє спасіння в Ісусі Христі.

Молитва: Господь, допоможи мені жити в тіні Твоїх крил і залежати тільки від Тебе.

Одне слово: БОГ — МОЄ ПРИСТАНОВИЩЕ

ПОМАЗАНИК

Псалми 88:20–53

(30): *І насіння його покладу Я навіки, а трона його як дні неба!*

1. Повік буде насіння його (20–38)

Бог обрав малого пастушка Давида і поставив його царем над Своїм народом. Давид любив Бога. Бог зміцнював і захищав його, Він дав Давиду перемогу над усіма ворогами. Господь обіцяв, що Давидів нащадок називатиме Бога *“Батько”*, стане Його первонародженим, а Царство Його буде встановлено навіки. Бог здійснив Свою обітницю і послав Ісуса Христа, Давидового нащадка і Сина Божого, бути Месією і вічним Царем. Бог вірно дотримується Своїх обіцянок.

2. Де Твої перші милості, Господи (39–53)

Псалмоспівець жив в часи національного лиха і особистих страждань. Можливо, він був царем, Давидовим нащадком. Йому здавалось, що Бог забув Свої обітниці. Тому він нагадує Богу про Його заповіт і перед Божим лицем складає свій смуток. Потім він говорить: *“Благословенний навіки Господь!”*. То ж давайте і ми прийдемо до Бога, згадуючи Його обітниці і благословляючи Його ім'я.

Молитва: Господь, Твої обіцянки і Твоя любов не змінюються. Я надіюсь лиш на Тебе.

Одне слово: БОЖА ВІРНІСТЬ НАВІКИ

ВСТУП ДО КНИГИ "ДРУГЕ ПОСЛАННЯ ДО ТИМОФІЯ"

Друге послання до Тимофія є, можливо, останнім листом Павла. Він писав в 4:7: *“Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг”*. Він прагнув отримати вінок праведності від Господа. Павло жив у камері смертників у римській в'язниці. Найімовірніше, Павло був у в'язниці двічі. Про перший раз згадується у Діях 28. В той час він знаходився під домашнім арештом і міг вільно вивчати Біблію один-на-один. Імовірно, що після звільнення з в'язниці він здійснив місіонерську подорож, про яку не записано в Діях. Можливо, він відправився до Іспанії (Рим. 15), відвідав Крит (Тита 1:5), відвідав Филимона в Колосах (Филим. 22) і провів деякий час в Филипах (Фил. 2:23.24; 1Тим. 1:3). Він повернувся до Риму. Мабуть, він був один, коли його заарештували і притягнули до суду (4:16). Як і завжди, він знайшов, в цих випробуваннях, можливість проповідувати незмінне Євангеліє Ісуса Христа. Його закували в кайдани і кинули до в'язниці як злочинця (1:16; 2:9). Переказ говорить, що він загинув мученицькою смертю при імператорі Нероні в 66 чи 67 році по Р.Х. Павло звертається до Тимофія як до *“сина улюбленого”*. Він сильно бажав бачити його і просив прийти *“до зими”*. Тимофій був пресвітером Ефеської церкви. Павло написав цього листа, щоб попередити його про небезпеку і спокуси, які чигають на нього, і щоб надихнути його попри все бути вірним Ісусу і своєму служінню. Власне життя Павла підкріплювало його слова.

БОЖА ЛЮБОВ І ВІРНІСТЬ НАВІКИ

Псалми 88:1-19

(З): Бо я був сказав: Буде навіки збудована милість, а небо Ти вірність Свою встановляєш на нїм

1. Божа любов навіки (1-5)

Бог полюбив пастушка Давида. Його любов ніколи не змінюється, Він вірно береже Свої обітницї. Господь обіцяв Давиду зберегти його дїм навіки. Він дотримався цієї обіцянки, і послав Ісуса Христа, тим самим зробивши Його Царем і Спасителем і затвердивши Його трон навіки.

2. Сила і вірність навколо Нього (6-14)

Нїхто не може змагатись з Богом. Його сильна рука руйнує і розпорошує (11). Бог створив світ і наповнив його усїм. Він править правдою і справедливістю. Він Всемогутній. Він керує небесами, морями і землею. Він править історією і народами. Йому не складно виконати Свої обітницї.

3. Вони ходять у світлі обличчя Твого! (15-19)

Тї, хто навчився славити Бога і ходити в світлі Його присутності — по-справжньому благословенні люди. Вони підносяться в Його праведності. Господь — наша слава і щит.

Молитва: Господь, навчи мене жити як дитя Твого заповіту і ходити в Твоєму світлі.

Одне слово: ПРО МИЛОСТІ ГОСПОДА БУДУ СПІВАТИ ПОВІКИ

Ruled area for notes with horizontal lines.

Я НЕ СОРОМЛЮСЬ

2 Тимофію 1:8–12

(12): З цієї причини й терплю я оце, але не соромлюсь, бо знаю, в Кого я вірував та впевнився, що має Він силу заховати на той день заставу мою

1. Не соромся за свідчення (8–10)

Через те, що Павло перебував у в'язниці за Ісуса, в Тимофія могла бути спокуса перед людьми відсторонитися від Павла і Євангелії. Але Павло закликає Тимофія, свого улюбленого сина, не соромитись ні його, ні Господа, але разом з ним страждати за Євангелію. Тимофій міг жити так тільки силою Святого Духа. Ми були покликані святим покликком за односторонньою Божою благодаттю. Ця благодать виявилася через з'явлення Спасителя нашого Ісуса, Який зруйнував смерть і гріх.

2. Я знаю, в Кого я вірував (11–12)

Павло визнавав, що Бог поставив його проповідником, апостолом й учителем. Він багато страждав через цей поклик, але не соромився цих страждань. Павло вірив і довіряв Богу, Який є вірним зберегти Свою обіцянку.

Молитва: Господи, дякую, що Ти допоміг пізнати і увірувати в Тебе. Допоможи мені перемагати страждання і вірно свідчити про Тебе.

Одне слово: Я ЗНАЮ, В КОГО Я УВІРУВАВ

